

Den Internationale Fredskoalition Meeting #138, fredag den 23. januar 2026 Vil jungleloven sejre?

Her er et link til videoen:
<https://www.youtube.com/watch?v=Sna35MUBMT0>

Internationale Fredskoalition Meeting #138, fredag den 23. januar 2026

ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen. Dette er den Internationale Fredskoalition. Tak, fordi I alle er kommet i dag. Dette er vores 138. møde i træk. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg vil være jeres ordstyrer sammen med Dennis Small og Dennis Speed, der er tilbage efter en kort pause.

Som I ved, oprettede vi dette forum for 138 uger siden for at forene den internationale fredsbevægelse, hvilket nok er den vigtigste mission, vi alle har i dag. Vi byder alle fra forskellige religioner, sprog, nationaliteter og filosofier velkommen til vores diskussion i dag. Del denne invitation med jeres organisationer, venner og jeres rimelige fjender, for det er meget vigtigt. Vi har en særlig gæst i dag, professor Ted Postol, som vi kommer til om lidt. Dette bliver en livlig og vigtig diskussion, som vi alle bør deltage i.

Vi starter i dag med Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til den Internationale Fredskoalition. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Velkommen til jer alle. Det nye år, som stadig er meget ungt, føles stadig som at sidde i en rutsjebane, hvor der er en kurve, et stejlt fald og så op igen, som veksler med hinanden. Det er bestemt en stormfuld start på året, som begyndte den 3. januar med interventionen i

Venezuela og bortførelsen af præsident Maduro. Den 7. januar gav præsident Trump et interview til New York Times, hvor han på spørgsmålet om, hvilken international lov han respekterer, svarede, at han kun følger sin egen fornuft og sin egen moral. Jeg har ikke brug for international lovgivning. Disse udviklinger, oven i alt det andet, der foregår, fik EIR-teamet – dette er det magasin, som min afdøde mand grundlagde for mere end 50 år siden – til at beslutte at afholde et nødmøde for at samle fremtrædende personer fra hele verden for at diskutere, hvad der er nødvendigt for at genoprette international lovgivning. Jeg tror ikke, at verden er et sikkert sted uden den. Vi vil tale om det senere i diskussionen.

Den seneste udvikling efter talerne i Davos og især den utrolige tale af præsident Trump, som jeg vil kommentere om et øjeblik, allerede to dage senere befinder vi os i en anden ret betydningsfuld udvikling. Denne gang vil jeg optimistisk sige, at glasset er halvt fuldt, og med Ray McGovern's ord måske endda lidt mere end halvt fuldt. Det, dette henviser til, er nyheden om, at den amerikanske delegation bestående af Witkoff, Kushner og en tredje person, jeg tror, han hedder Gruenbaum, i går mødtes med præsident Putin i Moskva i fire timer. Den officielle udtalelse fra Ushakov lød: »Dette var en usædvanlig substantiel, konstruktiv og yderst ærlig og åbenhjertig diskussion.« På dette møde blev præsident Putin orienteret om den tidligere kontakt, amerikanerne havde haft med europæerne og ukrainerne om forskellige udestående emner. I meddelelsen står der også, at det på mødet mellem Putin og den amerikanske delegation igen blev fastslået, at uden en løsning på de territoriale spørgsmål, som blev aftalt på mødet i Anchorage, Alaska, mellem Putin og Trump tidligere i 2025, ville det ikke være værd at regne med en langsigtet løsning. Men det henviser til, at Ruslands kerneinteresser skal tages i betragtning i enhver løsning. Det var meget lovende. Og i dag, fredag, er der allerede et opfølgningsmøde i Abu Dhabi, den første trilaterale arbejdsgruppe om sikkerhedsspørgsmål, der

involverer de russiske, amerikanske og ukrainske repræsentanter. Parallelt hermed er der også en økonomisk gruppe på bilateralt niveau, der omfatter Kirill Dmitriev fra russisk side og Witkoff fra amerikansk side.

Det interessante er, at den russiske delegation i Abu Dhabi ledes af admiral Kostyukov fra GRU, en toprådgiver for Putin, som er den person, der orienterede den amerikanske militærattache i Moskva om resultaterne vedrørende droneangrebet på Putins residens i Valdai i Volgograd, nemlig de fysiske beviser for, hvem der leverede dataene til ukrainerne. Det er et meget aktuelt emne, og netop denne person, admiral Kostyukov, er den øverste forhandler. Så jeg synes, det er meget interessant og meget lovende. Russerne sagde også, at de ville yde 1 milliard dollar til genopbygningen af Gaza; det var også Putins svar, da han blev inviteret til at tilslutte sig præsident Trumps nyeste forslag om at oprette et såkaldt fredsråd. Mange mennesker blev inviteret, blandt dem Putin, og han sagde lidt spøgefuldt: »Ja, jeg vil betale 1 milliard dollar, og I kan tage dem fra de indefrosne aktiver.« Dette synes at være rettet mod Gaza, hvis der kommer en aftale. Og også at de resterende indefrosne penge kunne bruges til at genopbygge de områder i Ukraine, som derefter ville blive en del af den russiske del – nemlig Donbass og lignende.

Det blev også sagt, at hvis denne ukrainske aftale bliver til noget, vil der allerede være store projekter, som Rusland og amerikanerne har besluttet at gennemføre. Som jeg sagde, er det en rutsjebane, og vi kan kun være lettede, hvis dette bliver afgjort med sikkerhed. Men jeg vil sige, at i betragtning af at der lige nu er en sådan udtalelse fra russisk side, tror jeg, det er et tegn på håb. Hvis dette fortsætter, kan det virkelig ændre balancen. Jeg kan kun sige, at i betragtning af den globale situation, som er utrolig ustabil, er det for tidligt at stoppe med at være mobiliseret, for i talen i Davos sagde præsident Trump mange ting, men det

vigtigste fokus var på Grønland. Han sagde igen og igen, at han ønsker at eje Grønland, ikke bare bruge det militært. Det var igen, som om man bare kan gå hen og tage andre folks territorium rundt om i verden. Det var en stor ting, for spørgsmålet er selvfølgelig, hvorfor Trump ønsker at eje Grønland? I talen i Davos sagde Trump, at formålet er, at Grønland vil være nødvendigt for at bygge den såkaldte Golden Dome, som skal være et pansret forsvarssystem, som USA ønsker at have om et par år. Vi inviterede den meget kendte ekspert Ted Postol til at fortælle os om sine fund om, hvad historien bag Golden Dome er. Jeg vil ikke engang forsøge at diskutere indholdet af det, fordi vi har mere kvalificerede personer i programmet til at gøre det. Alt, hvad jeg kan sige, er, at der umiddelbart efter var en diskussion mellem præsident Trump og NATO's generalsekretær Rutte, hvor hele denne trussel igen blev nedtonet ved at sige, at de var nået til enighed om, at ejerskab ikke ville være på dagsordenen, og at spørgsmålene kunne afgøres mellem NATO og USA uden at diskutere spørgsmålet om Grønlands eller Danmarks suverænitet. Man må sige, at hverken præsident Trump eller NATO's generalsekretær Rutte på nogen måde har mandat til at forhandle om suveræniteten for et NATO-medlem, nemlig Danmark, og også Grønland. Så vi må se, hvordan det vil udspille sig. Under alle omstændigheder kan vi ikke være i rolige farvande i den nuværende situation, medmindre vi har en absolut aftale.

Også hvis man ser på resten af verden, er situationen fortsat ekstremt spændt. Allerede på vej tilbage fra Davos i Air Force One sagde Trump, da han blev spurgt om, hvad der sker med Iran: »En stor flåde er på vej i denne retning. Jeg ønsker ikke, at der sker noget, men vi følger nøje med,« og kom dermed med en af disse typiske mafioso-lignende udtalelser – pas på, ellers... Der er faktisk en massiv udstationering af amerikanske krigsskibe i retning af Middelhavet og regionen generelt; både fra Det Sydkinesiske Hav er forskellige hangarskibsgrupper, også fra USA, på vej. F-16-fly er allerede blevet udstationeret i Jordan.

Dette kommer naturligvis oven i sanktioner og bestræbelserne på at forsyne demonstranter i Iran med teknologi som Starlink for at omgå internetcensuren. Der var demonstrationer, hvor spørgsmålet var regimeskifte; det ser ud til at have roet sig efter nogle frem og tilbage, men hvorfor finder disse massive militære udstationeringer i regionen sted? Man har Trumps ildevarslende udtalelse; så lad os se og vente. Vi må huske, at i juni, da israelerne og USA angreb Iran, var der også diplomati i gang og udtalelser om forhandlinger. Men så kom dette angreb ud af det blå.

Så tilliden i verden er på en eller anden måde blevet betydeligt mindre. Og hvis man ser på den samlede situation, er den stadig fyldt med mange usikkerhedsfaktorer. Den 6. februar udløber den nye START-traktat, våbenkontroltraktaten. Putin havde tilbudt at forlænge den med et år for at finde en ny aftale. Trump havde kommet med nogle tvetydige udtalelser om »Lad os se.« Men der er ikke sket noget afgørende, og på nuværende tidspunkt er vi stadig omkring to uger fra udløbet af den sidste våbenkontroltraktat. Og der truer et massivt våbenkapløb på alle områder, herunder atomvåben. Det er heller ikke blevet ophævet, at de amerikanske mellemdistancemissiler skal stationeres i år, en aftale, der blev indgået mellem Biden og kansler Scholz uden for NATO-mødet i Washington i 2024. Det er blevet klart besvaret af Rusland som en udvikling, der absolut ikke kan tolereres, fordi disse våben kan være atomvåben. De har dobbelt anvendelse, men russerne må gå ud fra, at de kan have atomstridshoder. Og Dark Eagle-krydsermissilet har en rækkevidde på 2700 km, hvilket er langt ind på russisk territorium. Der har været forskellige udtalelser fra russisk side om, at det ville gøre Tyskland til et primært mål for angreb, hvis disse missiler stationeres der i et generelt skrøbeligt verdensmiljø.

Derfor mener jeg, at vi ikke kun skal diskutere en vurdering af situationen, som vi vil høre fra både Ted Postol og Jens Jørgen Nielsen fra Danmark om situationen i Danmark og

Grønland. Men vi bør også i diskussionsperioden diskutere, hvordan vi skal fortsætte det initiativ, der kom ud af vores EIR Emergency Roundtable den 12. januar, hvor vi besluttede, at vi ville iværksætte en hidtil uset verdensomspændende mobilisering for at genoptage en diskussion om international ret. Vi har også et nyt forslag, som jeg vil præsentere her. Det kommer fra en fransk gruppe, og det er en petition om at genaktivere FN-pagten, som den oprindeligt var udformet. Den indeholder en række punkter. Vi vil lægge dette i chatten, så folk kan diskutere det, og hvis folk er enige, vil vi medtage det i vores aktivitetsprogram. For ud af EIR's ekstraordinære møde er der nu dannet et politisk aktionsmøde, der vil mødes i de kommende dage for at diskutere de mange forslag til, hvordan man kan opbygge denne internationale bevægelse. Så hold jer opdaterede og vær aktive sammen med os, for dette er efter min ydmyge mening den vigtigste indsats for at vende tilbage til et system med international lovgivning. Det var det, jeg ville sige i starten.

Bemærkninger under diskussionen:

Jeg synes, at det spørgsmål, der rejses, kræver en seriøs overvejelse, fordi USA aldrig har opgivet princippet om førsteslag. Præsident Biden lovede i sin valgkampagne, at han ville opgive begrebet om førsteslag, men da han blev præsident, gjorde han det aldrig. Derefter må vi overveje, hvad kontreadmiral Thomas Buchanan nævnte på en CSIS-konference i november 2024, hvor han holdt en utrolig tale og sagde, at USA kunne vinde en taktisk atomkrig, og at det var i orden, så længe de sikrede sig, at de efterfølgende havde tilstrækkelige atomvåben til at have en overlegen kapacitet i forhold til alle andre nationer. Desværre er professor Postol ikke længere blandt os, men han har mange gange fremført dette argument i sine bøger, men også i foredrag – faktisk for nylig i Berlin – hvor han meget detaljeret og med stor ekspertise argumenterede for, hvorfor selve ideen om en taktisk atomkrig er dum; den er ikke gennemførlig, fordi det ligger i

atomvåbens natur, at når man først begynder at bruge et, er det logikken i atomkrig, at alle vil blive brugt. Han hævder, at inden for fem dage vil enhver brug af atomvåben føre til en optrapning til en global atomkrig. Og hvis det sker, vil der følge en atomvinter, og derfor vil alt liv på planeten forsvinde i løbet af få måneder, fordi den atomvinter vil vare i ti år eller mere.

Han har holdt mange foredrag, som vi har på vores hjemmeside. Desuden har professor Steven Starr lavet nogle meget vigtige videoer, og jeg har hver gang, når de har holdt sådanne foredrag, opfordret alle medlemmer af IPC til at hjælpe med at sprede disse videoer, så alle mennesker på kloden kan se dem. For som især Postol har demonstreret i grafiske detaljer, er forskellen mellem konventionel krig, så forfærdelig den end måtte være – og husk bare ruinerne ved afslutningen af Anden Verdenskrig – ikke desto mindre er atomkrig så meget mere ødelæggende. Ikke kun den umiddelbare virkning af atomvåben, men især de ildstørme, der derefter ville bryde ud og rase i store områder af verden, brænde alt ned og være et absolut rædselsbillede. Så selve idéen om, at man ville risikere hele menneskehedens eksistens ved blot at overveje at bruge atomvåben, viser, i hvilken absolut alvorlig fare menneskeheden befinder sig. Derfor kan jeg kun sige, at den eneste rationelle reaktion på alt dette er at opbygge en fredsbevægelse, der er navnet værdig. For det er ikke det, vi har; vi har meget vigtige fredsinitiativer, men de er ikke alle forenet og derfor ikke effektive. Mit svar til dig, Jens, er grundlæggende, at spørgsmålet om den omvæltning, du rapporterer om i Danmark, er, at vi skal have en bevægelse i hvert eneste land af mennesker, der kræver en tilbagevenden til folkeretten. Jeg vil bare bemærke, at jeg ikke ville kalde det en regelbaseret orden, fordi selve idéen om regler er, at de er vilkårlige. Ideen om, at man har international ret, som den er tilnærmelsesvis fastlagt i FN-pagten, svarer i princippet til ideen om eksisterende ret over menneskeskabt ret, som kaldes naturret. Jeg mener, at vi skal have et

grundlag i en juridisk eller faktisk lovmæssig orden, hvilket er noget, filosoffer har tænkt over i århundreder. Hele debatten om naturret i Europa, kosmologi i Indien og lignende andre kulturer, der havde lignende forestillinger om at udtrykke denne idé om en højere lovmæssighed, som vi skal basere vores politik på Jorden på.

Under alle omstændigheder vil jeg bare opfordre til opbygningen af en international civil bevægelse, der forsvaret FN-pagten og forsvaret ideen om at vende tilbage til international lovgivning som det eneste mulige svar, vi bør have på disse trusler.

[re Q om ikke at finansiere ICE] Meget god idé. Da vi diskuterede det i EIR-nødmødet og i sidste uge i IPC-mødet, blev vi enige om, at vi har brug for en international bevægelse i hvert enkelt land. I lyset af det, professor Postol sagde om situationen i USA, og det faktum, at han sagde, at man er nødt til at tage sig af det, synes jeg, det ville være meget godt at oprette en sådan organisation ud fra det synspunkt, at man ikke finansierer denne indsats. Selv hvis det, professor Postol sagde, kun er halvt sandt, ville det være slemt nok til at gøre netop det. Jeg synes, at sammenligningen med det, der skete i Tyskland for 90 år siden, virkelig bør få alle til at blive meget bekymrede og begynde at se på dette på en meget seriøs måde. Derfor mener jeg, at vi er i fare for at kollapse ned i barbari. Lad mig sige det positivt. Paven, der trods alt er amerikaner, har i flere af sine prædikener i julen og nytårsperioden ikke kun fordømt krig – han sagde, at selve idéen om at bruge krig som et middel til konfliktløsning skal være absolut forbudt. Og han fordømte behandlingen af migranterne og krævede, at de kristne dyder om at behandle de fattigste og svageste på en human måde åbenbart bliver fuldstændig krænket, når migranterne ikke engang bliver behandlet som mennesker. Det faktum, at USA nu har sat 37 lande på en liste, hvorfra folk ikke længere er velkomne i USA, er også det stik modsatte af idéen om Amerika

som en smeltedigel. Jeg har altid tænkt, at nogle dele af USA – måske ikke alle dele, men nogle dele som New York – var et perfekt eksempel på, hvordan man kan integrere mange nationer i et velfungerende samfund. Men det er åbenbart nu helt ude af billedet, og jeg synes, det er en ekstremt farlig udvikling, for det er ikke kun mennesker, der flygter fra krig og politisk forfølgelse. Det er i høj grad de mange hundrede millioner økonomiske flygtninge, mennesker, der ikke kan opretholde deres levestandard, og derfor risikerer de i de fleste tilfælde deres liv for at blive migranter. Så jeg synes, vi er nødt til at kæmpe for menneskehedens menneskelighed. Hvis man ser på alt, hvad der foregår på planeten, er det hårrejsende, hvor meget folkemord, hvor meget borgerkrig og sult der foregår, og det er alt sammen fuldstændig unødvendigt. Jeg foreslår ikke at omfordele rigdommen, men jeg synes alligevel, det er perverst og uanstændigt, at nogle multimilliardærer nu vil blive trillionærer, hvilket jeg synes er det ultimative tegn på vanvid. Men jeg siger, at med moderne midler, moderne videnskab og teknologi, kunne vi sandsynligvis udrydde fattigdom inden for et halvt år. Vi kunne udrydde sult; vi kunne udrydde manglen på ferskvand på få år. Men vi kunne udrydde fattigdom på meget kort tid, hvis der var den politiske vilje til det. Jeg tror, det er derfor, vi har brug for denne bevægelse af mennesker, der tager den kamp alvorligt.

[om Kinas forsvar af Rusland for at forhindre et vestligt angreb] Jeg synes virkelig ikke, det er nødvendigt, for allerede ved mødet mellem præsident Putin og Xi Jinping den 3. februar 2022, to uger før den særlige militæroperation [mod Ukraine] begyndte, annoncerede de et strategisk partnerskab, som virkelig var en kvalitativ forandring. Man har siden gentagne gange bekræftet, at det strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina er absolut urokkeligt, og derfor bør det være klart for alle, at hvis de starter en krig mod Rusland, vil de ikke kun få Kina imod sig, men også Nordkorea.

For Nordkorea er nu også en del af et militært partnerskab af denne art, hvilket Putin også har understreget gentagne gange.

Ellers tror jeg, at hvis man vil finde noget positivt i denne hav af negativitet, er det det faktum, at de europæiske økonomier og hære er i en så ynkelig tilstand, at idéen om, at de i den nærmeste fremtid skulle starte en krig mod den russiske hær, er helt latterlig. Se på den britiske hær; jeg tror, de har 70.000 mennesker i deres hær. Ifølge de seneste rapporter i Daily Telegraph siges det, at de nu indkalder mænd op til 65 år til at melde sig til reserven, så de kan blive indkaldt i tilfælde af krig. Jeg kan godt lide ældre mennesker; jeg synes, man skal have stor respekt for ældre mennesker. Jeg synes, det er en fordel i Kina, hvor ældre mennesker respekteres meget mere end i Vesten, men helt ærligt, ikke? Man har gigt, knoglerne knager, man har alle mulige problemer, når man bliver ældre. Selve idéen om, at de skulle kæmpe mod en veluddannet, kampdygtig russisk hær, er simpelthen latterlig. Det er også en del af grunden til, at jeg tror, at Macron, Meloni og Merz nu siger, at vi måske bør begynde at tale med russerne igen. Der er en erkendelse af, at det ikke fungerer uden USA. USA er NATO; det er virkeligheden. Alle med denne uberegnelige adfærd, der tror, at hvis russerne angriber Berlin, vil Trump risikere eksistensen af Chicago, San Francisco og New York, tænker virkelig ikke klart. Det er derfor, vi har sådan en fuldstændig uorden i denne situation. Det, folk antog, er ikke længere der. Der er ikke længere noget kollektivt Vesten; jeg tror, det er en realitet, og derfor er situationen meget farlig på grund af en uventet eller en eller anden vanvittig fejl eller uheld, teknisk fejl, og der er fare for en utilsigtet krig. Men jeg tror, vi er i en periode, hvor vi er nødt til at give os selv et klart fundament, fordi vi svømmer i et hav af brudte antagelser.

[om Carneys tale i Davos og den amerikanske handelsrepræsentant Greer, der kun får told fra Hamilton, ikke fra det amerikanske system] Jeg tror, Mark Carney sagde noget,

der er indlysende, nemlig at hele den regelbaserede fortælling var et bedrageri. Alle, der ikke er helt dumme, vidste det hele tiden. Alle vidste, at den regelbaserede orden var dobbeltmoralisk; det var ideen om, at magt giver ret. Hvis du kan gennemtvinge din vilje, så laver du reglerne, og hvis ikke, så er det bare ærgerligt. Det var ret klart, så når Mark Carney siger dette på dette tidspunkt, er det nærmest det mest åbenlyse efterfølgende. Jeg må sige, at nogle mennesker roser ham. Jeg synes, det også viser, at folk virkelig ikke har forstand på økonomi, for Mark Carney var ophavsmanden til Great Reset-politikken. Hele det grønne paradigme, der i høj grad ødelagde Europa, længe før sabotagen af Nord Stream fandt sted, og længe før adgangen til russisk gas blev afskåret, var det den grønne reset-politik, der fuldstændig underminerede den europæiske økonomi. Hvem var ophavsmanden? Det var Carney. Desuden var det Carney, der på det årlige bankmøde i Jackson Hole, Wyoming, i 2018 eller 2019 foreslog, at normale regeringer ikke længere skulle fastlægge finans- og pengepolitikken, men at centralbankerne skulle gøre det direkte. Så hvis man vil have en inkarnation af den finansielle oligarki, er det ham. Det er bare det, jeg vil sige. Jeg har ikke hørt et eneste ord fra hans mund, der kunne overbevise mig om, at han overhovedet har bevæget sig væk fra disse tidligere overbevisninger.

Hvad Greer angår, synes jeg, at det er en meget god idé, for ideen om, at toldpolitik er identisk med Hamiltonians politik, var allerede den store mangel, da Trump først annoncerede den. Toldpolitikken med Hamilton var at beskytte nye økonomier for at sikre, at de ikke blev oversvømmet af frihandelsdominans fra mere udviklede lande, hvilket ville udrydde deres evne til at udvikle deres rudimentære industrier. Men vi må virkelig bekæmpe sofisteri og ideen om at forvirre begreberne, fordi det er et forsøg på at kontrollere fortællingen. Derfor havde Confucius helt ret, da han sagde, at man i begyndelsen af enhver seriøs debat skal præcisere begreberne, for hvis alle forstår noget forskelligt under det samme begreb, skaber det

forvirring. Han tilskriver denne forvirring af begreber endda hele landes undergang.

Så jeg tror, vi har brug for en reel diskussion om, hvad Alexander Hamilton er; hvad er forskellen mellem det amerikanske økonomisystem og den britiske økonomi? Vi har ikke kun Hamilton selv, men også de forskellige rapporter om fremstillingsindustrien og så videre; og vi har Friedrich List, der har skrevet meget om den forskel; vi har Bismarcks økonomiske rådgiver, der har skrevet en smuk lille tekst mod strømmen, hvor han diskuterer præcis, hvad den forskel er. Vi har Henry C. Carey, og vi vil have undervisning i alt dette, herunder undervisning for ungdomsbevægelsen, som Daniel talte om. Så hold øje med os, og du vil finde ud af, hvad forskellen er, og hvorfor det ikke er nok bare at bruge navnene. Essensen af det amerikanske økonomisystem og Hamilton er det, som Lyndon LaRouche udviklede mere skarpt, nemlig at den eneste kilde til rigdom er den enkeltes kreativitet, fordi det kun er menneskets kreative kraft, der igen og igen kan opdage fysiske principper, som betyder en højere grad af produktivitet, når de anvendes i produktionsprocessen. Efterfølgende fører de til en stigning i levestandarden, i levetiden og den relative potentielle befolkningstæthed på planeten. Jeg har ikke set, at hr. Greer har gjort noget forsøg på at fremhæve eller endog tale intelligent om, hvordan man kan fremme den amerikanske befolknings kreativitet. For ellers ville man være nødt til at smide Hollywood ud; man ville være nødt til at smide narkohandlen ud, helt sikkert, ved at lukke bankerne på Wall Street og andre steder. Så disse ting er ikke bare ord; de har substans og indhold.

Afsluttende bemærkninger:

Jeg vil gerne opfordre alle, der lytter og er bekymrede for menneskehedens skæbne, til at slutte sig til vores bevægelse. Vi har nu, ud fra EIR Emergency Roundtable-seminaret, dannet en gruppe af mennesker, der ønsker at blive en slags styregruppe, der skal forfølge alle de foreslåede aktiviteter.

Vi mødes i løbet af de næste par dage. Derefter vil vi offentliggøre resultaterne af disse drøftelser, ikke mindst på det næste IPC-møde. Men der er forskellige forslag på bordet, fra at skabe tilgange til regeringer, samarbejde med FN-organisationer, skabe nye civilsamfundslokaler overalt i alle lande på kloden, hvor ligesindede mennesker findes, så de kan mødes, danne en organisation og beslutte, hvilke handlinger der skal tages.

Hvis du på nogen måde er bekymret for, hvad der vil ske med verden, og du ønsker at gøre noget, så slut dig til denne bevægelse. Det er nu det bedste tidspunkt at gøre det. Vi ønsker at blive en verdensomspændende bevægelse af verdensborgere. Sloganet er »Verdensborgere, foren jer!« Jeg tror virkelig, at intet mindre vil være nok. Vi er absolut nødt til at nå frem til et nyt paradigme. Vi er nødt til at diskutere principperne for dette nye paradigme. Der er mange forslag på dagsordenen, som alle går i samme retning, begyndende med Westfalske fredstraktat mit eget forslag om en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der skal tage hensyn til alle landes interesser på kloden for at kunne fungere; præsident Xi Jinpings initiativ, Global Governance Initiative, som er en meget konkret idé til, hvordan man kan organisere et sådant nyt paradigme; og så er der pave Paul VI's encyklika *Populorum Progressio* fra 1967, fordi det betyder udvikling for alle mennesker. Så ideen om, at man har en verdensorden, der giver mulighed for maksimal udvikling af alle nationers potentiale, er ikke en ny idé. Den har eksisteret i ganske lang tid, og nu er det tid til, at vi virkelig gør den til virkelighed. I bør absolut betragte det som jeres forpligtelse og ansvar at hjælpe med at realisere den.